

SPISY KATOLÍCKEJ AKCIE SV. 9

VŠETKEJ CHVÁLY
NAJHODNEJŠIA

MEDITÁCIE NA SEPTEMBER

BRATISLAVA 1947

SPISY KATOLÍCKEJ AKCIE SV. 9

VŠETKEJ CHVÁLY
NAJHODNEJŠIA

MEDITÁCIE NA SEPTEMBER

BRATISLAVA 1947

Všetkej chvály najhodnejšia, meditácie na september. Nákladom Ústrednej katolíckej kancelárie v Bratislave vydalo Verbum, nakl. a vydav. družstvo s r. o. v Košiciach, r. P. 1947 ako 9. sväzok Spisov Katolíckej akcie. Povoľené cirkevnou vrchnosťou v Trnave. Vytlačila kníhtlačiareň Ludotypia, Bratislava.

Na sklade má Ústredná katolícka kancelária v Bratislave, Kapitúlská č. 5.

1. septembra.

Hľa, my sme opustili všetko a nasledovali sme Ťa.
Čo teda dostaneme?

Mat. 19, 27.

Túto otázku dal Peter, keď P. Ježiš hovoril o nebezpečenstve bohatstva. Premeditujem si dnes, či si ju môžem aj ja položiť. Nejde tu len o odchod zo sveta do samoty kláštora. Každý totiž, kto chce žiť životom dobrého katolíka, musí sa rozhodnúť pre Krista všetko opustiť. To neznačí zanechať všetko, ale nelipnúť na hmotných dobrách, na sláve, na postavení, na osobe tak, že ich stratou sa cítim zničený a bez nich život stráca pre mňa cenu. Užívam všetky tieto stvorené veci len tak, ako mi ony pomáhajú na ceste k Bohu. Keď mi ich však Pán odíme, viem čo odovzdano prijať.

Stojím na začiatku nového mesiaca a nového školského roku. Začínam znova s nadšením a s ochotou. Iste chcem svedomite plniť svoje stavovské i duchovné povinnosti. V čom mi to pôjde asi najťažšie? Čo musím zvlášť starostlivo uskutočniť, aby som mohol P. Ježišovi povedať: „Pre Teba a pre plnenie Tvojej vôle som opustil všetko, čo ma bavilo, bolo mi príjemné, ale prekážalo mi?“

Urobím si program dňa a pousilujem sa začať svedomite hneď dnes.

2. septembra.

Podobenstvo o hrivnách striebra.

Luk. 19, 12—26.

Desiatim sluhom odchádzajúci hospodár odozdáva 10 strieborných hrivien, aby hospodáрили s nimi v jeho nepriateľnosti. Aby sa usilovali zviačnosť obdržanú hodnotu. Jeden z nich však hrivnu odložil, aby sa nestratila, a po príchode Pánovom Mu ju odovzdal. Pán sa však pre jeho pohodlnú nečinnosť nahneval, odobral mu pridelenú časť a kázal ju dať tomu, ktorý najviac vyzískal.

P. Boh dal každému nejakú schopnosť a prednosť ako hrivnu, s ktorou má v živote hospodáriť, využiť ju a postaviť do služby bližných a P. Boha. U niekoho je to nadanie, u iného krása, šikovnosť, sila a pod. Treba poznať svoju hrivnu a pýtať sa: „Ako som s ňou dosiaľ hospodáril?“ Často je to lenivá pohodlnosť, ktorá mi prekáža, aby som rozvinul svoje schopnosti. Inokedy to môže byť nesprávne zameraný záujem, nesprávna hierarchia hodnôt, ktoré mi bránia vyrásť na osobnosť. Musím si to uvedomiť práve teraz na začiatku a začnem znova.

Prošba o milosť poznania, ako som dosiaľ užíval svoje schopnosti.

3. septembra.

Slepec z Jericha.

Vmyslíme sa do duševného stavu slepca. Stála tma, nijaké vonkajšie dojmy, neistota v pohybe, nemožnosť čítať, vzdelávať sa, možno i telesná bieda, to je len niekoľko po-

hľadov do jeho životného kríža. A teraz si uvedomme, že takýto človek sa dozvie, že ho môže niekto uzdraviť. Či nebude volať a kričať o pomoc, keď vie, že pomoc je blízko?

Ale jestvuje ešte horšia tma, ako tma slepca. Je to tma hriechu, tma duše, ktorá je vo vleku hriechnych vášní. Následkom dedičného hriechu je zatemnený rozum, vôľa naklonená k zlému. Duša nevidí a preto ani nechápe krásy nadprirodzeného života, nepozná cenu čnosti, nevie, koľko sily dáva modlitba, neprežíva stretnutie so svojim Bohom. Isté poznám tieto stavy. Aj teraz cítim, ako často je obzor mojej duše zatemnený. Čo mi pozostáva, ako sa tým viac, len tým túžobnejšie blížim k P. Ježišovi a prosím Ho: „Ježiš, Syn Dávidov, zmiluj sa nado mnou! Daj, nech vidím Tvoju lásku a svätosť a svoju malosť a nedostatočnosť.“

Naplním svoju dušu túžbou žiť dnes v prítomnosti Ježišovej a verne plniť svoje práce.

4. septembra.

Modlite sa, aby ste neprišli do pokušenia.

Luk. 22, 40.

Dnes, v deň smrteľnej úzkosti Kristovej, pousilujem sa prežiť svoje rozjímanie spolu s Ním v záhrade Getsemanskej. Blíži sa chvíľa zrady, deň utrpenia, ktoré sa dokončí smrťou na šibenici kríža. On to všetko vie. A čo robí, ako sa pripravuje? Uchyľuje sa s tromi apoštolmi do samoty, vyzve ich k modlitbe a sám pokľakne a modlí sa tiež.

Skoro každý deň mi prináša nejaké ťažkosti. Občas dotahnú na mňa aj vážnejšie starosti a kríže, vyplývajúce z rodinného alebo spoločenského života. Človek priamo cíti, ako

sa to na neho valí. Koľkí práve tu strácajú svoju duchovnú rovnováhu, sklamá tu ako katolíci, ako ľudia duchovne žijúci. Prečo? Málo a slabo sa modlia, odbavujú svoje modlitby formálne, prípadne ich skracujú, vynechávajú. Duša nemá sily, stráca chuť a nadšenie a povolí pokušeniu malomyseľnosti, utečie zbabelo od povinnosti, vyhne sa ťažkosti i za cenu hriechu.

Pozoruj, duša moja, úzkostou trpiaceho Spasiteľa a sleduj pozorne Jeho modlitbu. Odovzdáva sa a prosí a tak zotrvá, kým anjel pokoja neposilní jeho dušu. Myslíš, že by tebe P. Boh tiež neprispel na pomoc? Aký je však tvoj život modlitby? Si vytrvalý, odovzdaný a ochotný prijať vôľu božiu? — Napravím ešte dnes, na čo len budem stačiť!

5. septembra.

I povedal im Pilát: „Hľa, ten človek!“

Ján 19, 5.

Pilát rozkázal Krista zbičovať. Vojaci vykonali svoju úlohu dôkladne, ba ešte navyše Ho aj tŕním korunovali, posmešne obliekli za kráľa. Pohľad na tohto zohaveného Ježiša dojal aj Piláta, a preto v hrôze zvolal: „Hľa, človek!“

Pred týmto výjavom je každé slovo slabé a nedostatočné. Tu treba len prosiť, aby sme pochopili, čo robíť, keď už bolo za nás takto zaplatené. Za hriechy smyselnosti je rozdrásané sv. telo pochádzajúce z panenského lona. Hriechy pýchy a povyšovania sú zaplatené potupnou korunou. Všetka zlosť, nenávisť a neláska vyrovnáva Kristovo mlčanie, keď kati bijú sv. Tvár a potupne ju oplývajú. — Uváž, duša moja, koľký je tvoj podiel na tom všetkom. Ďakuj, od-

prosuj, ľutuj a zariad si dnešný deň tak, aby si ukázala, že to všetko nebolo nadarmo!

6. septembra.

Žena, hľa, syn tvoj!

Ján 19, 26.

Keď sa už blížily posledné chvíle života Kristovho na zemi, zanechal svojich apoštolov a celé svoje dielo pod ochranou svojej Matky. Z trónu Kríža odovzdal nás jej. Prichádzame k Márii, aby sme sa naučili uskutočniť ideál Kristov a aby sme si vyprosili jej pomoc a ochranu v tejto práci. — Mária nás učí kráčať za P. Ježišom jednoduchou cestou plnenia denných povinností v duchu odovzdanosti. V tom je Jej veľkosť, Jej hodnota v očiach božích.

Táto cesta je však ťažká našej porušenej prirodzenosti. Mária pozná tie ťažkosti, chápe naše pády a ako dobrá Matka je tiež Prostrednicou milostí.

Úctu mariánsku treba chápať ako úprimnú snahu učiť sa na Jej príklade vernosti a odovzdanosti. Keď však sily slabnú, vtedy volám v pokornej modlitbe: „Mária, pomôž, prišiel čas!“

Dnes v sprievode svojej Matky budem verný v povinnostiach a trpezlivo odovzdaný v ťažkostiach.

7. septembra.

Vzkriesenie naimského mládenca.

Lukáš 7, 11—16.

Plač a bolesť matky dojaly srdce Kristovo, zastavil tých, čo niesli rakvu a vzkriesil mŕtveho syna. — Ježiš stojí pred

mojou dušou ako Boh lásky a milosrdenstva. To vzbudzuje vo mne dôveru a odovzdanosť.

Treba sa mi rozhliadnuť okolo v škole, v úrade, vo verejnom a spoločenskom živote a vidím, koľko duchovných míttvol je vókol nás. Ťažký hriech zabíja dušu a život v ňom je cesta k večnej smrti. Azda sú na nej mnohí, ktorí majú veľký vplyv a zvädzajú na ňu i duše slabé. Koľko nebezpečenstva tu hrozí hlavne dušiam mládeže! Načím, aby o tejto otázke som dnes uvažoval; poďakujem sa P. Bohu, že ma od tejto cesty zachránil, prípadne na nej oživil milosťou odpustenia, získanou vo sv. spovedi. V každom prípade však prosím dnes čo najnaliehavejšie za hriešnikov, aby im vrátil milosť, život duše. Na tento úmysel obetujem svoje dnešné modlitby a naň zasväťím svoje celotýždenné práce a námahy. — Ježiš, priateľ hriešnikov, zmiluj sa nad nami!

8. septembra.

Šťastná si, P. Mária, a všetkej chvály najhodnejšia,
lebo z Teba vyšlo Slnko spravodlivosti,
Kristus, Boh náš!

Týmito slovami oslavuje dnešná liturgia veľký deň narodenia P. Márie. Chce nimi vyjadriť, že všetka Jej veľkosť vyplýva z Jej materstva. Zajasalo nebo i zem, keď sa Ona narodila. Nebo preto, lebo sa už priblížila chvíľa, keď sa otvorí človeku vyhnanému z raja. Zem zaplesala, lebo čoskoro bude usmierená jej vlna a sňatá z nej kliatba večného vydedenia. Pripojím sa dnes aj ja k radosti Cirkvi sv. a blahoprajem P. Márii k Jej vyznamenaniu. Dakujem Jej, že pomohla vykúpiť svet. Poďakujem však i za milosť vy-

volenia do sv. Cirkvi. Nemuselo sa to tak stať, keby som sa bol narodil v inom prostredí. Dnes sa pousilujem pod ochranou P. Márie byť vďačným za milosť povolania svojou vernosťou.

9. septembra.

Každého teda, kto ma vyzná pred ľuďmi, vyznám i ja pred svojim Otcom, ktorý je na nebesách.

Matúš 10, 32.

P. Ježiš upozorňuje v dnešnom evanjeliu svojich poslucháčov, aby príliš nelipli na hmotných dobrách, ale keď urobia, čo stačia, nech složia svoju starosť na Otca nebeského.

Pripomína tiež, že treba mať správnu stupnicu hodnôt, aby sme boli presvedčení, že dobrá nadprirodzené stoja nepochybne vysoko nad všetkými dobrami tohto sveta.

Práve dnešní katolíci si musíme vpísať do srdca tieto dve pripomienky. Sme príliš úzkostliví o dobrá pozemské, ba sme ochotní obetovať za ne i dobrá duchovné. Preto niet pokoja v duši moderného človeka. Chýba nám hlboká viera a prozreteľnosť božiu a vôľa kráčať týmto životom len za Kristom.

Keď toto vo svojom živote uskutočníme, urobíme veľa pre rozšírenie Kristovho kráľovstva. Svet dnes potrebuje život z viery, aby našiel cestu, z ktorej zablúdil. Nestačia reči o Bohu, ani učené knihy o Jeho existovaní a o Cirkvi. Treba, aby ľudstvo videlo život detí božích, ktoré tiež trpia a starajú sa, ale z ich očí nezmizme jasavá dôvera, že raz prídu

k Otcovi, ktorý sa už teraz s láskou stará o ich záujmy a potreby.

Aký je môj život z viery? Dávam dobrý príklad svojou vyrovnanosťou a trpezlivosťou? Prosba o pomoc, aby som to dokázal a predsavzatie uskutočniť to ešte dnes.

10. septembra.

Kde je váš poklad, tam je i vaše srdce.

Lukáš 12, 34.

Týmito slovami zakončil P. Ježiš svoju reč o nebeskom poklade. Je určený pre tých, ktorí si budú vedieť všetko pominuteľné, pozemské premeniť na večné hodnoty. Stane sa to skutkami milosrdenstva, almužnou. Potrebné je na to, aby sme aj vonkajšou formou ukázali, že sa vieme vzdať i toho, čo by nám prispelo k pohodliu. Tým dokážeme, že rezakladáme si svoj život na tejto zemi. Almužna otvára naše srdcia láske k bližným a tak nás zbavuje chladného sebeckta. Učí nás dívať sa na trpiaceho a núdzneho ako na brata, ba ako na Krista. Tým rastie náš život viery a utvrdzuje sa v nás učenie o mystickom Tele Kristovom.

Dávam almužnu, nakoľko len môžem? Ak ešte nemám svoje peniaze, ušetrím si niečo z toho, čo som dostal na sladkosti, alebo na zábavu a to rozdám núdznym. Môžem tiež poskytnúť pomoc slabším, ktorí so mnou pracujú, aj keď mi to vezme čas, určený pre odpočinok.

Ako chcem dnes uskutočniť výzvu božiu z evanjelia?

11. septembra.

Blahoslavení ste, keď vás ľudia nenávidia a keď vás vylučujú a potupujú a ako zlo zavrhujú vaše meno pre Syna človeka.

Lukáš 6, 22.

Je vlastné prirodzenosti ľudskej, že uteká pred všetkým ťažkým a bolestným. Vždy sa to však nepodarí, a preto je potrebné vyrovnáť sa aj s bolesťou v živote. Zvlášť sme citliví na česť a dobré meno. Túžime byť vážení a obľúbení v spoločnosti. Táto naša snaha sa často kríži s úsilím katolícky žiť. Často je naše prostredie nábožensky vlažné alebo bezbožné. Preto musíme byť pripravení na poznámky a vtipy, ba niekedy aj na krivdy. Neslobodno nám vyvolávať náboženské spory, nesmieme tupiť a podceňovať iné viero-
vyznania, ale s celou rozhodnosťou a hrdosťou musíme stáť za svojím katolíckym svetonáhladom. Je to ťažké, ale život z viery nám dá sily. Treba sa modliť, pristupovať ku sv. sviatostiam, žiť s Cirkvou sv. v liturgii a potom nám nebude chýbať sily na prekonávanie prekážok, prípadne na utrpenie. Nesťažujme sa, nezlostíme sa na nepriateľov, ale usilujme sa trpieť z lásky.

Prosba o milosť vytrvania vo sv. viere.

12. septembra.

Zdravas, Mária, milosti plná!

Naša nebeská Matka slávi dnes svoje meniny. Blahoprajeme Jej, chválime Ju pre Jej významenie. Spájame svoje hlasy s hlasmi anjelov, svätých a so všetkými Jej ctitelmi

na zemi a čo najvrúcnejšie k Nej voláme: Zdravas, Mária!

K meninám prinášajú dobré deti matke dar. Čo Jej ja dám? Zasväťím Jej svoje srdce, odovzdám Jej seba. To však nie je také jednoduché. To nie je len záležitosť úst, citov. Nestačí zásvätná modlitba. Treba si uvedomiť, čo dávam a komu to dávam. Či je môj život taký, že ho môžem obetovať P. Márii? Môže byť spokojná s mojím srdcom, ktoré Jej chcem zasvätiť? Uvedomujem si, že ma to zaväzuje chrániť sa čo najviac hriechu, hlavne ťažkého? Veď ruky Máriine sú čisté a prinášajú Bohu len čistú obeť. Čoho sa mi treba ihneď zriecť, aby som mohol ostať v službe Máriinej? Akú obeť ako dar dnes podám svojej Matke?

Sv. ruženec pri dnešnej návšteve Máriinho oltára.

13. septembra.

Zaiste blahoslavenejší sú tí, ktorí počúvajú
slovo božie a zachovávajú ho.

Lukáš 11, 28.

Akási žena dojatá rečou P. Ježiša blahoslavila Jeho Matku. P. Ježiš doplnil túto chváloreč uvedenými slovami. Týmto najlepšie tiež vystihol podstatu mariánskej úcty: plniť vôľu božiu. Veď veľkosť Máriina je v Jej uskutočnení slov: „Hľa, služobnica Pánova!“

Mám príležitosť počúvať slovo božie na kázňach a pri čítaní dobrých kníh, hlavne Písma sv. Ako ju využívam? Mám už Písmo sv., aspoň Nový zákon? (Vydal SSV, Trnava.) Odbavujem si verne každý deň duchovné čítanie?

K slovám treba pripojiť skutky, lebo viera bez skutkov je mŕtva. Usilujem sa uskutočniť, čo som počul alebo čítal?

Najviac príležitosti sa mi k tomu naskytne v dennom plnení povinností. Tam mám prirodzenú a nikým neobdivovanú príležitosť ukázať, čo viem pre Krista urobiť, ako sa viem zaprieť, ako uskutočniť zákon lásky. Akú príležitosť budem mať na to dnes?

14. septembra.

Kristus sa stal pre nás poslušný až na smrť,
a to na smrť Kríža.

List k Filipanom 2, 8.

Slávime sviatok povýšenia sv. Kríža. Táto potupná šibenica otrokov sa stala znamením spásy. V Kríži hľadali a našli všetci silu, pomoc i útechu. Prečo je nám sv. Kríž tak drahocenný? Posvätil ho Kristus svojou sv. Krvou. Vylial ju v mukách a v utrpení poslušný hlasu Otcovmu.

Sv. Kríž mi pripomína túto poslušnosť Ježišovu a je mi pripomienkou, že len vtedy bude znakom spásy aj pre mňa, keď v ňom a s ním budem aj ja poslušné dieťa božie. Nestačí Kríž sv. uctievať slovami modlitieb a piesní. Treba uskutočniť učenie Kríža v dennom živote. Aj mňa viaže poslušnosť voči cirkevným a svetským predstaveným. Ako ju uskutočňujem? Poslúcham hlas Cirkvi sv. a či si myslím, že som dosť vzdelaný, aby som vedel, čo smiem a čo nie? Ako poslúcham svojich rodičov, učiteľov, predstavených v úrade?

Ešte dnes začnem pribíjať svoju sebalásku na kríž svedomitého plnenia povinností, a to vernou poslušnosťou a láskou k P. Ježišovi. Tak povýšim sv. Kríž vo svojej duši a dopomôžem dobrým príkladom k Jeho vífazstvu aj v dušiach spolublžných.

15. septembra.

Stála pod krížom Ježišovým Jeho Matka.

Ján 19, 25.

Týmito jednoduchými slovami charakterizuje Miláčik Pánov Sedembolestnú. Stojí pod krížom, na ktorom dokonáva Jej Syn vo veľkých mukách. Je nevinný a predsa zomiera ako zločinec. Trpí a Ona — Matka — Mu nemôže pomôcť. Vží sa, duša moja, do duševného stavu P. Márie. Pokľakni k päte Kríža a pros o milosť odpustenia a polepšenia. Aj za teba trpí Sedembolestná. Čo mi hovorí Jej príklad? Predovšetkým učí ma poznať cenu utrpenia. Nie je zbytočným zlom, nepríjemným vyrušením z pohodlia, ale má v sebe vykupiteľskú hodnotu. Ako chápem ja utrpenie?

Sedembolestná ma učí odpúšťať nepriateľom. Nepreklína vrahov svojho Syna, nevyčíta im nič, ale prijíma celé ľudstvo do svojej materinskej ochrany.

Mária ma učí premeniť láskou srdca bolesť a krivdu na požehnanie. Spolutrpeľa s Kristom, preto má veľkú účasť na Jeho vykupiteľskom diele.

Ako chcem byť hneď dnes učenlivým žiakom v škole Máriinej? Ako chcem dnes prežiť deň v priévide Sedembolestnej?

Bolestný ruženec!

16. septembra.

Vytrvalosťou si zachováte život.

Lukáš 21, 19.

V dnešnom evanjeliu opisuje P. Ježiš úzkosti a trápenia, ktoré budú predchádzať koniec sveta. Buď to ťažkosti ži-

votných okolností, vojny, hlad, nepokoje. Ježišovi verní budú prenasledovaní, súdení a zabíjaní. Ba ani na najbližších sa nebude možno spoľahnúť. Ako sa zachovať v tomto čase? Veď on už môže prísť hocikedy. Treba vytrvať. Zachovať si vieru, nestratiť dôveru v Boha a posilňovať sa láskou. Nesľobojno však čakať, kým prídu tieto časy, ale byť na ne pripraveným. Je nutné cvičiť svoju vytrvalosť každodenne. Viem zo skúsenosti, že verná vytrvalosť v dennom programe mi veľmi chýba. Kto však nevie vytrvať v malých veciach, neobstojí ani keď prídu ťažšie skúšky.

Dnes chcem verne a svedomite splniť svoj denný program. Aké prekážky ma čakajú a ako ich zdolám?

Prosa o milosť vytrvalosti!

17. septembra.

Kto chce za mnou ísť, nech zaprie sám seba,
vezme svoj kríž a nasleduje ma.

Matúš 16, 24.

Liturgia dnešného dňa oslavuje vyznamenanie sv. Františka, ktorému boli na hore Alverne vtisnuté rany Ježišove. Zo svetáka sa stal najprv pustovník, potom kazateľ kríža a pokánia. Preto je liturgia dnešného dňa preniknutá oslavou Kríža a cesty za Ukrižovaným.

Kríž je nielen znakom spásy, ale je aj jej nutnou podmienkou. Preto ho Cirkv sv. toľko užíva, aby sme si uvedomili jeho nutnosť. A predsa musíme povedať, že práve katolíci nechápu často kríž dosť životne. Keď prídu ťažkosti a prekážky, keď musia trpieť telesne alebo duchovne, sú netrpezliví, sťažujú si, ba niekedy začnú aj pochybovať o

láske a existencii božej. Vyčítajú priam P. Bohu, že oni sa modlia, že prístupujú k sviatostiam, sú verní a On ich tresce. Títo ešte nepochopili slová dnešného evanjelia. Nechápu v utrpení lásku božiu, ale vidia v Bohu len trestajúceho Pána.

Aký ja mám postoj ku svojmu utrpeniu? Ako ho znám? Je mi cestou k Bohu, alebo ho znehodnocujem šomraním a nárekmi?

Prošba k Ukrižovanému, aby som rozjímajúc o Jeho sv. ranách, pochopil smysel osobného utrpenia. Dnes sú jesenné kántry — modlitba za dobrých kňazov.

18. septembra.

Podobenstvo o kráľovskej svadbe.

Matúš 22, 1—14.

Iste som už veľa rás počul toto podobenstvo. Ale či som si ho dostatočne uvedomil so vzťahom na seba? Človek-kráľ je Boh, ktorý povoláva všetkých na obetnú hostinu omše sv. Všetko je pripravené, ako to hlásajú Jeho poslovia-kňazi, len nech už prídu hostia. Títo však majú veľa výhovoriek. Jedných zdržujú hmotné starosti a záujmy, druhí sú zaujatí svojimi záľubami, a preto sa vyhováraajú, že nemajú času. Preto sú naše kostoly pri ranných bohoslužbách také prázdne, hoci okolo býva dosť katolíkov.

Sú však aj takí, ktorí na pozvanie odpovedajú nenávisťou, prenasledovaním sluhov božích. Dejiny Cirkvi sv. nám to potvrdzujú.

Aký je môj eucharistický život? Nepripravuje pre mňa Boh denne darmo svačobnú hostinu omše sv.? Zúčastním sa

jej tak často, ako len môžem? Čo mi v tom najviac prekáža? Lenivosť a pohodlie, či zlé zadelenie času? Čo môžem napraviť?

Ku sv. prijímaniu treba pristúpiť vo svadobnom rúchu milosti, lebo inak pácham svätokrádež.

Pri dnešnej adorácii premeditujem svoj vzťah k omši sv. a ku sv. prijímaniu.

19. septembra.

Obrátenie Márie Magdalény.

Lukáš 7, 36—50.

Evanjelium omše sv. hovorí o postoji P. Ježiša ku hriešnikovi. Nezaujme ho pohostinstvo bohatého farizeja, ba mu ešte vyčíta jeho neslušnú nevšímavosť, keďže mu ako hostovi ani nohy neumyl, ani nenatrel vlasy vonným olejom. Taktoto asi prijíma Boh zbožnosť tzv. dobrých katolíkov, ktorí vo svojom formalizme zabúdajú prísť k Nemu so srdcom očisteným kajúcnosťou a vôňou čnosti v duši. Nepatrím aj ja k nim?

Veľkú pozornosť však vzbudí vstupujúca Magdaléna — hriešnica. Nevšíma si zvedavých a výsmešných pohľadov, pokľakne k nohám Ježišovým a obmýva ich slzami ľútosti. Premohla v sebe ostych a svojím plačom sa verejne kajú za svoje hriechy. P. Ježiš ju prepúšťa očistenú, lebo mnoho milovala.

Kiež pochopím, že pravá zbožnosť záleží v úprimnom priznaní viny a v pokornej kajúcnosti. V nich je skryté predsavzatie napraviť svoj hriech, a to nie zo strachu, ale z lásky k Bohu.

Aká býva moja príprava na sv. spoveď, moja ľútosť? Usilujem sa pomaly pochopiť zlo hriechu a svoj nevďak voči P. Bohu, keď Ho hriechom urážam? Nie je moja nekajúcnosť spôsobená nedbalým denným spytovaním svedomia?

Prosba o dar kajúcnosti. Modlitba za dobrých kňazov-spovedníkov.

20. septembra.

Neúrodný figovník.

Lukáš 13, 6—9.

Márne chodil majiteľ hľadať už tri roky ovocie na figovníku. Kázal ho preto vyťať, aby zbytočne nezaujímal miesto. Záhradník však prosil ešte o jeden rok, aby mohol strom okopať a pohnojíť. Ak aj potom bude neplodný, odstráni ho.

Uvedom si, duša moja, koľko rokov chodí Pán hľadať u teba ovocie kresťanského, ba možno aj duchovného života. Uvedom si, čo všetko už pre teba urobil, aby si žil kresťan-sky! Možno už aj na teba čaká vylúčenie zo skupiny vyvo-lených, ak sa nenapravíš! Koľko ráz si to už sľuboval a Pán čakal! Nespoliehaj sa opovážlivo, lebo Ducha sv. sa lenivá nedbalosť a vypočítavosť protiví. Začni hneď dnes, aby ne-bolo zajtra neskoro. Aspoň dnešný deň nech je bohatý na ovocie dobrých skutkov konaných z lásky k Bohu.

21. septembra.

Príkaz lásky k Bohu a k bližnému.

Matúš 22, 34—46.

Mnohí už obdivovali kresťanstvo pre tieto jeho dva základné stĺpy, ale mnohí už aj poznali, aké ťažké je uskutoč-

niť tento zákon lásky. Nenecháva nič našej sebaláske, všetko nás prepáli láskou k Bohu a jej sestrou, láskou k bližnému. Či som si už uvedomil význam slov: z celého srdca, z celej duše a zo všetkej sily? V tom prípade cítim veľkú slobodu i záväznosť slov sv. Augustína: „Miluj a rob, čo chceš.“ Ako chápem, čo to značí milovať bližného, ako seba samého?

Ako uskutočňujem príkaz lásky? Treba mi často prijímať sv. Eucharistiu, lebo Boh je láska. Len On ma môže naučiť pravej láske k sebe a k bližnému. Eucharistický život je zdroj lásky.

22. septembra.

Hľa, služobník dobrý a verný; keďže si bol nad málom verný, ustanovím ťa nad mnohým; vojdí do radosti svojho Pána.

Matúš 25, 23.

Tieto slová charakterizujú život každého človeka, ktorý sa usiloval dobre užiť svoje schopnosti v službe božej a bližného. Veru nie je toho veľa, čo žiada od nás Boh v pozemskom živote. Ba ešte sám nám to pomáha uskutočniť, od nás chce len úprimný prejav vôle.

Uvedomujem si, aké dary mi sveril Pán? Aké mám schopnosti a možnosti rásť a rozvinúť sa v katolícku osobnosť? Ako ich užívam? Prečo ich zanedbávam tak, že nemôžem byť považovaný za verného služobníka?

Ešte dnes to musím napraviť. Prosba za odpustenie a o milosť polepšenia.

23. septembra.

Ty si Kristus, Syn Boha živého.

Matúš 16, 16.

Viem, že tieto ohnivé slová vyznania povedal Peter, keď sa Kristus pýtal apoštolov, za koho Ho pokladajú. Viem aj to, že P. Ježiš blahoslavil Petra za tento výrok a sľúbil mu primát v Cirkvi.

Aj dnes sú rôzne debaty o Kristovi. Jedni v ňom vidia filozofa, iní humanistu alebo socialistu, mnohí sociálneho reformátora. Každý si pristihne jeho učenie podľa svojej formy. Aj dnes čaká Kristus od svojich, aby verejne svojím životom i slovom hlásali, že je predovšetkým Bohočlovek, poslaný, aby nás vykúpil. To pyšný, moderný človek nechce vo svojej samostačnosti uznať. A preto je taký vykoľajený, lebo nemá pokoja božieho.

Dnes sa pousilujem celým svojím životom dokázať, že v Krista verím. Viac ako slová budú hovoriť moje skutky.

24. septembra.

Mária, pomocnica kresťanov.

Nedávno som rozjímal, ako sa stala Mária u päty Kríža Matkou nás všetkých. Je zvláštnou ochránkyňou a pomocnicou kresťanov. Pomáha v ťažkostiach a v potrebách nášho duchovného života. Hoci sama sa nikdy nedopustila ani len nedokonalosti, má porozumenie aj pre naše hriechy. Nie však, že by ich schvaľovala, ale podáva nám pomocnú ruku, aby sme menej klesali na ceste za jej Synom.

Pomáha v hmotných biedach, lebo ich sama zažila a vie

ich chápať. Má materinské srdce, aby s nami spolucítila, a je Kráľovnou nebies, a preto nám vie pomôcť.

Treba len poznať svoje potreby a v častej, dôvernej modlitbe jej ich prednášať.

Ešte dnes urobím tak, postavím celý svoj život pod jej ochranu.

25. septembra.

Keď sú dvaja alebo traja shromaždení v mojom mene, tam som i ja medzi nimi.

Matúš 13, 20.

Týmito slovami utvrdzuje P. Ježiš vnútorné sväzky medzi veriacimi. Nie sme sami, nestojíme vedľa seba ako cudzinci, ale On nás spája. Táto skutočnosť ma veľmi zaväzuje.

Ponajprv si musím uvedomiť potrebu žiť v milosti, t. j. bez ťažkého hriechu. Potom nosím Krista v sebe všade, kam prídem a vytváram tak aj v hriešnom prostredí oázu Jeho pokoja a lásky.

Usilujem sa vytvoriť si také prostredie, aby tam Kristus prebýval. Neslobodno utekať zo spoločnosti, pretože nie je kresťanská, ale pousilujem sa doniesť ta Krista v duši a pripravujem Mu pomaly príbytok aj v srdciach spolužiakov a kolegov. Hlavný je dobrý príklad. Prosba o apoštolskú horlivosť.

26. septembra.

Chráňte sa kvasu farizejov, t. j. pokrytectva.

Lukáš 12, 2.

Všetky hriechy vedel P. Ježiš odpustiť, len pokrytectvo nie. Pre každého mal slová odpustenia, ale farizejov verejne karhal tvrdými slovami, ba verejne sa pred nimi stránil.

A predsa mnohá duša má sklon k pretvárke, k neúprimnosti. Priznať si chybu, uznať, že som zhrešil, a vyznať je ťažko pre našu sebalásku. Radi sa vidíme dokonalí a svoje chyby vieme majstrovsky ospravedlniť. Ako často hľadám čo najjemnejší výraz vo sv. spovedi, aby som zmenšil oškľivosť svojej chyby. Ako sa viem šikovne vyhovárať! Poznám vôbec sám seba? Snažím sa dať poznať aspoň svojmu spovedníkovi taký, aký som?

Prosba o milosť, pokorné a úprimné srdce. Dnes si urobím o svojej úprimnosti spytovanie svedomia.

27. septembra.

Všetok zástup si žiadal dotknúť sa Ho, lebo vychádzala z Neho sila, čo všetkých uzdravovala.

Lukáš 6, 9.

Chorí a biedni vedeli, že stačí dotknúť sa Ježišovho rúcha, aby boli uzdravení. Preto sa k Nemu tlačili, nedbali na námahu, ani únavu.

Sv. prijímanie mi dáva P. Ježiša celého ako Bohočloveka so všetkou mocou a svätosťou. Túžim Ho mať? Viem prekonať prekážky, aby som Ho mal? Či som azda ľahostajný?

Táto ľahostajnosť môže mať dve príčiny. Alebo nie som si vedomý, že P. Ježiša potrebujem, alebo neverím v Jeho moc a silu Jeho milosti. Obidve príčiny sú nebezpečné pre život mojej duše a pre večnú spásu. On ma miluje a čaká, aby mi pomohol. Verné a svedomité spytovanie svedomia mi ukáže, ako Ho potrebujem. Duša, túžiaca po uzdravení, si nájde cestu k Nemu. Keď inak nemôžem, budem Ho prijímať často aspoň duchovne.

28. septembra.

Uzdravenie porazeného.

Matúš 9, 1—8.

Porazený sa nevie pohnúť, leží bezmocne pred P. Ježišom. On mu najprv odpúšťa hriechy a potom uzdraví aj choré telo.

Aj ja som niekedy nevládny a bezmocný. Práve vtedy mi však treba prísť pred P. Ježiša a aspoň pred Ním klačať, alebo stáť. Už moja bezmocnosť Ho dojme, aby mi pomohol. V čase neútechy nevynechaj modlitby, ale prísť pred P. Ježiša, hoci nič nevládzem.

Pán dáva prednosť duši pred telom, aby ukázal, že hriech, hlavne ťažký, je väčšie zlo ako telesné neduhy. Či chápem takto hriech a usilujem sa ho chrániť, alebo ho aspoň z duše odstrániť?

V styku s bližným musím tiež viacej dbať na nedostatky duše ako tela, či skôr cez pomoc tela dostať sa k duši. V tom je smysel charitatívnej práce Cirkvi. Ako sa do nej zapájam? Prosba o poznanie správnych hodnôt.

29. septembra.

Sv. Michal Archanjel, chráň nás v boji, aby sme nezahynuli pri hroznom súde.

(Liturgia.)

Sv. Michal znamená: „Kto ako Boh.“ Viem z Písma sv., že stál na čele verných anjelov a svrhol na rozkaz boží pyšných odbojníkov do priepasti. Preto sa znázorňuje ako bojovník s drakom — s diablom.

Cirkev sv. ho vzyva ako pomocnika v boji s peklom, ktoré ustavične útočí na duše, aby ich čo najviac pohltilo. Diabol užije každého spôsobu, aby dušu oklamal a oklamanú zvedol k hriechu. Sv. Michal je pomocníkom jednotlivcov, ale aj celých národov v boji proti bludu a bezbožníctvu.

Sv. Michal je však náš veľký pomocník aj v poslednom zápase v hodine smrti, keď diabol zaútočí čo najprudkejšie, aby dušu sklátil vo viere, priviedol k zúfalstvu. Na tento boj sa treba modlitbou pripraviť už teraz.

Všetky modlitby a práce dnes obetujem Bohu, aby na orodovanie sv. Michala chránil Cirkev sv. a pomáhal zomierajúcim.

Sv. Michal Archanjel, bráň nás v boji ...

30. septembra.

Dobrý boj som bojoval, beh som víťazne dokonal,
vieru som zachoval.

2. list k Timotejovi 4, 7.

Týmito slovami sa lúči sv. Pavol so svojim verným žiakom a so životom vôbec. Spokojne sa pripravoval na smrť, lebo si bol vedomý, že robil, čo vládal. Končím tento mesiac. Môžem si aj ja povedať uvedené slová so sv. Pavlom? Prečo nie? Prečítam si predsavzatia zo začiatku mesiaca a zistím, s koľkou vernosťou som ho uskutočňoval. Či som aj ja víťazne odporoval pokušiteľovi v hlavnej chybe, alebo som mu zbabelo podľahol? Žil som ozaj v duchu viery tak, že teraz viac verím ako na začiatku mesiaca? Aký bol život modlitby, aká svedomitosť v práci?

Urobím si duchovnú obnovu, zakončím dobrou sv. spoveďou a začnem znova!

